

Szerkesztő: Irodák

Nagy-Becskek,

Zapolya-utca 1-ső szám,
hová a lap szellemi részét illető
minden közlemény intézendő.

Kiadóhivatal:

Pleitiz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybecskerek, Zapolya-utca 1.
hová a hirdetések, az előfizeté-
sek és a lap szétküldésére vo-
natkozó felszólalások intézendők.

Telefon 21. szám.

TORONTÁL

POLITIKAI NAPILAP.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájfer Lajos.

Előfizetési árak:

Egész évre ——— 18 *
Félévre ——— 6 *
Negyedévre ——— 3 *
Egy óra ——— 1 *
— Egyes szám ára 4 kr. —

Hirdetések

A kiadóhivatalban fogadtatnak el.
Azonkívül az összes hirdetés-
irodáknál.

Megjelenik mindennap

vasár- és ünnepnapok kivételével.

Nagybecskerek, 1888.

XXVII. évfolyam, 61. szám.

Szerda, március 16.

Március 15-ike Torontálvármegyében.

Nagybecskerek, március 16.

Az 1848. év nagy vívmányai ma is megdobogtatnak minden szívet és megdagasztják minden igaz hazafi keblét. A lelkesedés hatalmasan világító fáklyája felmelegít mindenkit a ki a szabad intézményekért lelkesedni tud és minden szív hevesebben ver azok hőstetteire való visszaemlékezésekor, akik 1848-ban ott voltak, mikor a sajtószabadsággal, a jogok és kötelességek egyenlőségével kezdetét vette az új kor. Nem úgy hódították el, nem úgy vívták ki, hanem helyreállították az alkotmányt. A nagy nemzeti vívmányokhoz, március 15-ének megtűn-
p>léséhez nincs kizárólagos joga egy politi-
kai pártnak, ez az ünnep nem képezi
kizárólagos programját egy pártnak; az
egész ország, az egész nemzet az emlé-
kezésnek szenteli e napot is minden ma-
gyar szív egyformán résztvesz az ünne-
pen. Március 15-e semmiképp sem ellen-
kezik április 11-ével; ez soha sem akar
megrövidítője lenni amannak, de akinek
szíve még jobban fel tud melegedni, még
jobban fel tud lelkesedni, ha a 48-iki sza-
bad vívmányok ünnepén a nemzet a leg-
jobb összhangban találkozik királyával és
az ünnepet a legjobb egyetértésben együtt,
közösen ünneplik meg, az semmiestre sem
fogja március 15-ét kicsinyíteni, annak
értékét lenyomni akarni, de dicsőítő him-
nuszokat zengve az isteni gondviseléshez,
örömkönyvekbe lábbadt szemekkel vesz
részt azon a szentséges és ritka ünnepen,
április 11-én, amelyen szent István koro-
nájának viselője és az egész hazafias ér-
zelmű magyar nemzet találkozik.

Igen, március 15-e ne legyen egy
politikai párté sem, egy politikai párt se

igényelje a maga számára, de április 11-e
az egész nemzeté, a nemzet számára teszi
ünneppé a törvényhozás. Az egész nem-
zet, vagyis király és nép együtt és
egy nemzeti ünnep, ez az igazi békeas-
ges és közös visszaemlékezés az 1848-iki
dicsőséges időkre és mindarra, a mi 50 év
óta belőlük kifejlődött.

A nagybecskereki magyar ol-
vasókör tegnap este hat órakor tartotta
meg szokásos ünnepélyét nagyszámu, díszes
közönség jelenlétében. A kör helyisége ezuttal
osakugyan szűknek bizonyult a legalább is még
egyszer annyian voltak képtelenek visszamenni,
mint a mennyien részt vettek az ünnepélyen.
Ott láttuk dr. Dellinancs Lajos alispánt, gróf
Bethlen Miklós főjegyzőt, Szabó Ferenc esperest,
Hadfy Dömök kir. községzót, továbbá községünk
számos kitünőségét.

As ünnepélyt gróf Bethlen Miklós, mint
az olvasókör elnöke nyitotta meg rövid, de lei-
kes bosszúddal, a melyben hazafias szellemben
emlékezett meg a szabadságharc főliténeiről.

Peterdy Kálmán kiváló érással s nemes
hívvel szavalt el Jakab Ödön alkalmi költe-
ményét. A felhangzó éjjezés egyaránt szót a
szép szavallatnak és a költeménynek.

Dr. Klein Mór főrabbi mondotta ezuttal
nagy hatás mellett az ünnepi beszédet, melyet
folytonosan félbeszakított a közönség lelkes
éljenzése. A beszédet lapunk tárcarovatában
közöljük.

Tordai Issó a „Talpra magyar“-t szavalt
még el, mire Szilágyi Albert mondott záró-
beszédet szónoki hívvel és sok lendülettel.

Az ünnepély kezdetén és végén a polgári
és felsőkereskedelmi iskola dalárdája énekel
hazafias dalokat Doid István tanító kitűnő vezetése
mellett.

Karlova községben március 15-ének
előestéjét zenezóval egybekötött fényes kivilá-
gítással ünneplte a közönség. A község bírája,
Kovacev Dömötör a községhez előtti piacféren
hazafias beszédet mondott, mit az egybekötött
közönség nagy éljenzéssel fogadott. As ünneplés
rendezése Perisics János jegyzőt dícséri s neki
köszönhető, hogy eme lélekemelő és megható
ünneplés létrejött, dacára annak, hogy csupa
szerb ajku lakosság lakja Karlovát.

Nagyszentmiklósi levelezőnk írja:
A nagy ünnepnap ezuttal is fényesen sikerült.
Már 14-én hatalmas nemzetiszű falragasok
hívták a honfiak és honleányokat a községhez
a polgári iskola tanári kara és ifjusága által
rendezendő nemzeti ünnepre. A 15-iki virradat-
kor takarodóval járt be a községet a zenekar
s mellettük haladt a polgári iskola négy növén-
deke, kik az ünneplésen szavalltak. Délőlt 11
órákor a szép tavaszias nap sok érdeklődőt
gyűjtött össze a városi nagyertermében, meg-
hallgatandó a tanári kar hazafias szónoklatait és
az ifjuság talpraesett szavallatát, mely külföldben
a következőkben állott: Magnyító beszédet tar-
totta Szuk Antal igazgató. A Himnusz elő-
adta az ifjusági ének és zenekar. Tóthi Józ-
sef tanár a nagy nap emlékeztetésére méltó
alkalmi felolvasást tartott nagy hatás mellett. A
„Talpra magyar“ Pap J. IV. oszt. tanuló szavalt.
Ugyancsak a Talpra magyar énekelte az ifjuság
énekkara. A kedőt szobort, Petőfi szép versét
Kozsoran Gerőly IV. o. tanuló szavalt. Most
következett Szabó Ferencnek a nemrég a
Kisfaludi társaság által kitüntetett tanítónak Már-
cius 15. alkalmi költeménye; élenk tetszés mel-
lett szavalt Veszely Endre IV. o. tanuló. A
honvéd díszesség zenezómat előadta az ifjuság
énekkara. Póss Lajos „A haza“ költeményét
Sztójty István III. oszt. tanuló szavalt. Az
ünneplést az ének és zenekar által előadott
„Szózat“ fejezte be. A délőlt folyamán még
Nagyszentmiklós felekezeti iskolában is folytak
ünneplések. Délután az iparostanonc iskola ün-
neplét. A nap legkiemelkedőbb része azonban az es-
teli lakomák voltak, melyek között a leglátogatot-
tabb a kaszinó volt, hol Jossenszky Géza
dr. mondott a nagy nap jelentőségéről fényes emlék-
beszédet. As estélyen a nagyszentmiklósi dal- és

A „TORONTÁL“ tárczása

Március 15.

A magyar olvasókörben elmondta:
Dr. Klein Mór.

Tiszelt ünnepelő közönség!

Nagy idők emlékeve szülőanyja a mai
ünneplésnek. Az előzőktől öröklött hálaérzet
ujra megéleszti a multban véghez vitt hő-
stettek emlékének Vessza tüzét; a nagyra való
törekvés, mely az utódokat az apák példájára
utal a, hogy hozzájuk méltókká bizonyuljanak,
vagyva-vágyik alkalom után, hogy hű érzelmei-
ről ország világ előtt tanuságot tegyen, az ok-
szerű nevelésben kifejlett kötelességtudás, gon-
dosan kerülve az öntetszélgs sikkamlós, bár
elégé kitaposott csapásait, elismeri és bevalija,
mennyeivel tartosik a korssakos események ide-
jének, s mindeme gondolatok és érzelmek az év
folyamán a mindennapi foglalkozás felhalmozta
por vagy hamu rétege alatt rejtőzvéen, mint a
föld katlanában kavargó elemek lávában törnek
ki a hazafias felbuzdulás, a honfiai kegyelet, a
nemes gerjedelem és lelkesedés oltártüzében.
Mert az oltárokon áldos március 15-én a haza
szent szerelme. Ott találja a közös anya gyer-
mekeit imádatlail a szívben, szikrázó fényvel a
szemben, imosodó tetterővel a karban. Mert
tudatában van annak, mit jelent neki március
15-ike. Az emlékezet szárnyain visszaszáll a
szászid körsze téja felé, a nagy tettek fényétől
ittasult phantasia romokba dőlni látja a régi
oltárokat, a melyeken a nemzet zöme idegen
isteneknek áldozni és tőmjénezni kényszerült,
látja hogyan döngetik fiatal óriások a kivált-
ságok mohlepte erődtvények kapuit, hogyan
mállik, bomol a márciusi szellő fuvalmára a

megrögeött elítéletek törmeékes vakolata, hallja
a legnagyobb magyarnak, a márciusi napok
előtti L hel kürtjének világot megrázó jóslatát:
„Magyarország nem volt, hanem lesz“, és kitör
szívéből a hála szoloksmája a gondviseléssel
szemben: „Köszönöm neked, te örök intézője
egyesek és nemetek sorsának, hogy magyarnak
születtem, magyarnak nem a henegeg és önö-
magát tulbecsülő chauvinizmus értelmében, hanem
e haza oly fiának, a ki kebelére szorit minden
emberi lényt, kiknek bölösője e drága földön
ringott, vagy sersa a haza sorsához fűződött,
magyarnak, melynek lovagias gondolkozásmódja
megóvja őt az öök erényeiről való könnyelmű
megfelekedésétől, s annál inkább azoknak
állaudó megtszadásától. „Az ősi erények egyik
legtűndőklőbbje pedig az igazi nagyság ünne-
plése, apotheosis, emléken való megörökítés.
S ezt a hazafias erényt gyakorlandók, gyülekez-
tünk mi ma egybe, március e nagy nspján,
hogy a történelem tudásfájáról letört varáz-
ságával ébressük újra a kegyeltes emlékezet
szunnyadó leányzóját.

A magyar nép kedélye és lelkiületéni fogva,
bár vére élenken lüktet, könnyen forrongásba
jön, nem forradalmi természetű. S ki tudja med-
dig tűrte volna meg keleti fatalizmusával a nem-
set régi sérelmeit, jogának eltiprását és igazai-
nak elnyomását, ha az elaléltségából való felocsu-
dásra kívülről nem kapta volna a tette serkentő
lökést. Az 1848-iki február 22-én a francia fő-
városban kitört vihar, mely végig sepezt a Tuil-
leriák aransugárzó terméin, kiúta a hatalmas
Bourbon dynasztiát, a király trónusára máglyát
rakott, s a királyi hermelines biborpalást fosz-
lányokra szagatva rohóé sipkákra való anyagot
szolgáltatót, szárnyára kapta a forradalom mag-
vát, melynek kicsirázására az áldott magyar föld
is elég termő talajja készítettett elő a hosszú jog-
fosztás és önkényuralom által. — A párisi for-
radalom híre Magyarországra március elején

jutott el s miként a szikra a felhalmozott gyu-
anyagot, úgy lángra lobbantotta a szabadságot
ábitozó nemzetet, hiszen az új eszmék, melyek
magukkal ragadták egész Európát, már jóval
előtt innen szemelték ki áldozataikat Martino-
vits és társai személyeiben, és Lovassy László
„a szabad szó vértanúja“ a possonyi diéta ország-
gyűlési ifjuságának virága emez eszmék lángelő
tűzében fonyadt el a spielbargi várbán, az önké-
ny és zsarnokság akkori ördögizgatóján. —
Ellenálhatatlan erővel ragadta magával a tespe-
désből fölocsudó közzsálemet a megindult re-
formmozgalom, midőn Kossuth Lajos epochalis
alakja lépett a közélet porondjára. Kossuth a
márciusi napok Prometheusa, ki az égből
hozta le honfiai közé a lelkesedés és ujjalalkítás
tüzét. Nem felfogatás, hanem javítás, nem for-
radalom, hanem törvényes rend, nem revolutió,
hanem evolutio volt a vezéreszeme, mely Kossuth
Lajost es idő szerint a magyar nemzet számára
Isten küldöttjévé avatta. Annak is tartotta külö-
nösen az ifjuság, mely valódi rajongással csüg-
gött lebilincselő egyéniségén, míg az országgyűlés
liberális ellenzéke vezérének ismerte el s a job-
bágység járma alatt görnyedő köznép tevékeny-
ségében és törekvéseiben a megváltás művét
láták.

A párisi forradalom híre a possonyi ország-
gyűlést akkor érte, mikor a nemzeti gravamenek
tárgyalása napirenden volt. A liberális párt
Kossuth vezérése alatt heves parlamenti kü-
delmeket vívott az Apponyi György kancellárt
követő konservatík ellen, kik a felső táblán
többségben voltak, s alighanem kisebbségben
maradnak a liberális eszmék, ha Franciaország-
ból fuvó márciusi szelek olvasztólág nem hatnak
a maradás megtréhetlen jégkérgére. — Már
a nov. 7-én 1847-ben megnyitott possonyi gyűlés
elején szólalt fel Kossuth elragadó ékeszóllásá-
nak egész varázsszával a parlamentaris kormány-
rendszer mellett, hangsúlyozván, hogy az leend

zenegylet hazafias énekszámokat adott elő. További lakomák Horváth Béla és Nikolics Vilmos vendéglőjében folytak le; az utóbbiban az iparos olvasóköri rendezte a róttá le kegyeletét esengő poharak mellett a nagy nap emléke iránt.

Gyertyámos község lakossága által f. é. március 15-én 50 éves szabadság ünnepélyt rendezett, melyen az összes lakosság lelkesedéssel részt vett; az ünnepély sorrendje következő: Az egész község fel van lobogóva. Dél előtt 8 órákor iskola ünnepély, melyen Ruzs János igaztanító az ünnepély jelentőségét szép szavakban ecsetelte. Hymnusz éneklése az iskolás gyerekek által. Szavaltatok 9 órákor isteni tisztelet. Ez után magyar lobogók alatt zeneszó mellett felvonult a közönség a község házához, hol az összes egyletek s testületek Ruzs János közs. bíró elnöke alatt közös díszgyűlést tartottak. Ruzs Herman könyvezető a Talpra magyart szavaltta Walzer András s. jegyző a Szabadságharc történetének s jelentőségének rövid vázlatát adta elő. A Szózatot Tullius tanító szavaltta magyarul s Ruzs János német nyelven. A község házából az impozáns menet a róm. kath. sirkertbe vonult, hol az ott nyugvó szabadsághősök emlékszóbránál hazafias költemények szavaltattak. Este a Jung-féle kávéházban 180 terítékű társasvacsora volt, melyen számos nő is részt vett.

Billéd németajku lakossága szépen ünnepelte meg március idusát. — Reggel 9 órákor a község háza nagytermében a közs. képviselő-testület díszgyűlést tartott, a melyen részt vettek: a kir. járásbíró, a „Billédi kaszinó“, „Polgár kör“, tantestület és a községnek számos polgára. A gyűlést Thöre sz. közs. jegyző nyitotta meg és egyúttal az ünnepi beszédet is ő tartotta. Innen a jelen voltak testületileg a templomba vonultak, hol az isteni tiszteletet Uitz plébános tartotta fényes segédlet mellett. A magyar énekkar a mise végén a hymnuszt énekelte, melyet Uitz plébános hazafias imája előzött meg. A mise után a község a „Polgári kör“ helyiségeibe vonult, a hol Becker János gyógyszerész, a kör elnöke lendületes szavak kíséretében megkoszorúta Kossuth Lajos arkéjét. Este a község valóságos fényárban uszott, a legszegényebb gyúnyhó is ki volt világítva. Befejezte az ünnepséget a billédi kaszinó és Polgár kör által rendezett társasvacsora, melyen közel 100 személy vett részt. — Ez alkalommal különös ünnepelés tárgyát képezte Billédnek még jelenleg élő öt 1848-as honvédjá, kiket az ünnepi közönség fényesen megvendéglent. — Az ünnepi beszédet Vuchetich ügyvéd mondotta el, a töle már megszokott ékeesszólással. — Ezután Szöllősy Lajos a kaszinó elnöke, hazafias dalokkal gyönyörködtette a hallgatóságot. — Majd Becker gyógyszerész elszavaltta Petőfi „Talpra magyar“-ját, a közönség pedig táncra perdülve járta a táncot kivilágos kivraddig.

sz uralkodóház második megállapítója, ki a birodalom kormányrendszerét alkotmányos irányban reformálja és ez által a trónt a népek szabadságára fekteti. Magasra törő eszméit a párisi eseményeken kívül az Ausztriában megindult forrongás tüneteit is észlelték. A Metternich bürokratikus kormányzata elleni gyűlölet, pénzügyi zavarok, miknek következtében a bécsi bank pénzügyei iránti bizalom megrendült, az uralkodóház tekintélyének súlyedése az olasz háborúk alatt rohamosan csökkentek az események fejlődését. Balogh Kornél, Győrmegeye követének márc. 3-án tett indítványa, hogy „ő Felsége király kéressék fel, hogy a bank állása, különösen a forgalomban lévő bankjegyek mikénti fedezettsége iránt a nemzetet felvilágosítani és megnyugtani méltóztatassék.“

Balogh Kornél eme bátor fellépése ösztönzésül szolgált Kossuth Lajosnak, hogy az alkotmányos reformok keresztülvitelét célzó akciót kezdje meg, s az ez alkalommal elmondott beszédjét Magyarország történetének egyik legalaposabb írója joggal nevezi a szabadságharcok drámája prologjának. Hadd emeljünk ki e szónoki remekműből egy részletet: „Mi rajtunk egy fojtó göznek nehéz átka ül, a bécsi rendszer csontkamarájából sorvasztó szél fú ránk, mely idegeinket megmerevíti s lelkünk röptére szibbasztólag hat.“ „Büro és bajonet — folytatja — nyomoru kapocs“. Azért nemcsak a magyar hazának, hanem a birodalom második felének is okvetlenül szükséges az alkotmányos kormányrendszer, mely egyedül felel meg a nemzet múltjának, méltóságának. Indítványozza, hogy ily szellemben intézessék felirat V. Ferdinánd királyhoz“. A felirat, mely ugy formai tökély, mint tartalom dolgában a magyar nemzet „magna chartájának“ mondható, az alsó táblán egyhangú lelkesedéssel elfogadtatván, a felső tábla konservatív többségének aggályosságán megakadt. Előbb tudakolni akarták a csigaléptekkel előre-

Antalfalván a Társaskör 86 terítékű lakomát rendezett, a melyet megelőzőleg Gergely László, a község kintinó jegyzője mondott remek beszédet. A lakomán az első felköszöntőt Szávits Gerő főszolgabíró mondotta ő Felségére, majd pedig Paulinyi Sámuel evangélikus lelkész szónokolt, kiemelve a Bánffy-kabinet tagjainak érdemeit, különösen hangsúlyozván a szabadságharcok ama vívmányait, melyek megvalósítását és keresztülvitelét a jelenleg kormányzó miniszteriumnak köszöni. Eiteti báró Bánffy miniszterelnököt és a kormány összes tagjait. Ezután Gergely jegyző üritette poharát a vármegye közseretében álló főispánjára és alispánjára, mire Ribiczey Ferenc járásbíró Jókai Mórt, mint a negyvennyolcas események élő szemtanúját, Veinrich Vilmos szolgabíró pedig a szabadságot, egyenlőséget és testvériséget éltették.

HIREK.

Tájékoztató.

Március 20. A csávosi közs. hitelsz. szervező bizottságának közgy.

Március 28. Városi közgyűlés.

Április 12. Közigazgatási bizottság ülése.

A villamos világítással ellátott gőzfűrdő reggeli 6 órától nyitva van: nők részére kedden és pénteken délután 5 óráig; ugyanezen napokon urak részére este 6-8 óráig.

Jegyzőválasztás. Széchenfalván e napokban választották községi jegyzőt. A képviselő-testület egyhangú bizalma Steyer Péter helyettes jegyzőt, városunk szülöttjét emelte e fontos tisztségre.

Egy tanfőru ünnepélye. Pancsováról írják: E napokban a szeretetnek és barátságának megható ünnepét rendeztek az állami elemi, felső nép, polg. és felső keresk. iskolák testületei azon alkalomból, hogy Martin Imre igazgató születésének 50-dik évét töltötte be. A Welfert sörházban gyűltek össze a nevezett iskolák testületei s akkor küldöttséggel hívták meg a jó barátot, a humánus embert, a derék tanfőru s a szeretett igazgatót és családját maguk körébe, hogy mint egy család, csendesen, de annál kedélyesebben, annál bensőbb szeretettel ünnepeljék a család fejének születés napját és kifejezzék örömeiket tevékeny működésén. Mert Martin Imrének immár egy fél századot meghaladó élete legnagyobb részben a nyilvános élet tevékeny és fáradságos mezején folyt le. Dolgozott szorgalommal, lankadatlanul, mert nagy célok megvalósítása lebegett mindig szeme előtt. Munkálkodása olyan, mint élete: csendes, lármánélküli, de mélyreható eredményekben annál gazdagabb. Pancsova közoktatás ügyében és a közélet minden nyilvánulásában mindig kivette a maga részét. A szeretet és közbecél és azólt a szónokok szavaiból, kik Martin Imre születése napját a

szabadság születésével kötötték össze s hódolnak a nagy napok emlékének is.

Jobb lthon. Amióta a román kormány kifejezte azt a szándékát, hogy Románia gyéren lakott vidékeit telepítvényesekkel népesítse be, a magyarországi románok közül sokan foglalkoztak azzal a gondolattal, hogy kivándorolnak Romániába, ahová ugyis szörnyen kívánczoknak. Csakhogy aggasztotta őket, vajjon lesz-e olyan jó soruk (de: hazájuknak, mint itt, barbár elnyomóik földjén. Kétségükben végre az aradi Tribuna Poporului című laphoz fordultak tanácsért. Es az újság aztán megadta a feleletet a kérdézőkódásokra, nyíltan kimondván, hogy el ne hagyják Magyarországot, ne menjenek más országba, még Romániába se. Ne higgyék, — mondja a nyílt válasz — hogy Romániában mindenki annyi földet kap, a mennyit akar. Sőt pénzért sem vehetnek mindaddig, míg nem váltották meg az állampolgári jogot, a mi nagy költséggel jár. Aztán a földet sem ismerik s így könnyen megiehet, hogy a más miveléshez szokott termőföld nem hozza meg fáradozásaik gyümölcsöt és ők nyomoruságba jutnak. A kinek nincs itt senkije, a ki erős és fiatal, az elmehet Romániába, mert szó sincs róla, jobb a román urnak szolgálni, mint a magyar vagy német mágnásnak. De a kiknek házuk, földjük van, ne menjenek Romániába, mert sok szomorú példa van rá, hogy ezek a szokatlan helyen nem tudnak boldogulni, azt is elvesztik, amijük volt, és mint földhöz ragadt, nyomorult szegények térnek vissza Romániából. Menjenek ki a kereskedők és iparosok, de azok is csak világot látni, mert itt az országban sokkal jobban boldogulhatnak. Több itt a virágzó helység, mint Romániában, ezekben is csak úgy hemzseg az idegen kereskedő, iparos. Dobjuk ki ezeket falvainkból — így végzi az aradi újság — és csak akkor, ha nagyon megcsodagodtunk, gondoljunk arra, hogy visszamenjünk Romániába.

Kamarai tagok választása N.-Szt.-Miklóson. Lavelezőök írja: Hétén f. hó 14-én folyt le községünkben a járásunk részéről a temesvári kereskedelmi és iparkamarába küldendő kültagok választása. A választást Hadfy Károly főszolgabíró vezette, választási hely volt a szerb község háza. Dél előtt a kereskedők, délután az iparosok választották küldötteiket; a választás eredménye iránt bár érdeklődés mutatkozott, de maga a választás sem előzőleg, sem a választás napján nem keltett nagyobb kortekodást. Megválasztottak kereskedői részről Bayer J. Nándor vaskereskedő, Mausz János fűszerkereskedő. Az iparosok részéről Bayer

télenéggel előbbre nem viszik a haza ügyét, az „Ellenzéki kör“ készséggel tette magáévá az ifjuság ama tervét, hogy a „Rakoson“ a párisi reformbankettek mintájára nagy arányu lakomát rendez, a melyben a nemzet kívánásainak kérvényben adassék kifejezés. A népgyűlést március 14-ikére hívták össze az „Ellenzéki körbe“, a lakoma pedig március 19-ikére lett kitűzve. E mozgalom lelke, Petőfi és Jókai, Vasvári köré csoportosultak aztán Vasvári Pál, Irinyi József, Irányi Dániel, Degré Alajos, Bulyovszky Gyula, Vajda János, Vidacs József, ezek képezték a „márciusi ifjuság“ vezérkarát, s mintha a híres 12 pont mindegyike egy egy fiatal óriás vállaira támaszkodott volna. Klauzál, Nyáry, Fényes Elek is megifjodott erővel segítette elő a hazafias magyar ifjuság eszményi törekvéseit. Március 14-én d. u. 2 órákor megtartott a tervezett népgyűlés. A kör helyiségei zsúfolva kíváncsiságtól égő hallgatóságtól, lent az utcán több ezer főnyi zibongó, tolongó, lelkesedő s ujjongó tömeg. Így alakult meg az első nyilvános népgyűlés századok óta, szabad polgárok első gyűlékezete ez, így állt talpra a magyar, midőn hitt a haza, így harsogtatta fel égnek a nép esküszava, hogy rabok többé nem leszünk.

A fontolgató, latolgató, körültekintő s meghánytvető ész jege felolvadt az ifju lelkesedés izzó tüzeiben, Klauzál Gábor jó akaró tanácsa, hogy a nemzet kívánásait tartalmazó petíciónak egy Pozsonyba menesztenő küldöttség által leendő átnyujtása előtt közöltessék az orsz. ellenzéki kör elnökével Battyáni Lajossal, elfogadta ugyan a népgyűlés többsége, azonban az ifjuság élén Irányi Dániel, Vasvári Pállal és Petőfi Sándorral rendes gyűléshelyére a Pilvax-kávéházba vonult és épen határozni akartak a további teendőkről, midőn egy 17-18 éves fiatal ember a kávéházba rohan s a billardasztalra ugorva, harsány hangon felkiált: „Uraim! Most jöttem a hajóval. A pozsonyi ifjuság küldöttje vagyok. Bécsben tegnapi

Gyula gőzmalomtulajdonos és Becker Lajos ékszerész.

— **Intézkedések árvízveszély esetére.** A m. kir. belügyminiszter utasította a kerületi csendőrpáncsnokságokat a hatósági közegek és ármentesítő társulatok árvédelmi működésének támogatására, illetve az azok részéről hozzájuk intézendő megkeresések pontos teljesítésére.

A kereskedelemügyi m. kir. miniszter a posta- és távirat-igazgatóságokhoz és a hazai vasutak igazgatóságaihoz intézett rendeletében intézkedett az iránt, hogy az árvízveszély esetén az ármentesítő társulatok, miniszteri biztosok, törvényhatósági közegek és a folyam mérnöki hivatalok közvetlen es iránti megkereséseire a nevezett igazgatóságok a folytonos szolgálatnak a kijelölendő állomásokon való megtartását elrendeljék és hivatalukat utasítsák, hogy a vizállásokra és árvédelemre vonatkozó táviratokat mint közérdekeket díjmentesen és az azokat megillető elsőbbséggel kezeljék.

A cs. és kir. közös hadügyminiszter által a cs. és kir. hadtestparancsnokságok egyszer s mindenkorra utasítva vannak az árvédekezés esetén igényelhető katonai segély kirendelésére.

A m. kir. honvédelmi miniszter a kerületi honvédpáncsnokságokat utasította a törvényhatóságok által, illetve közvetítésükkel esetleg kérelmezendő katonai erő kirendelésére.

A földművelésügyi miniszter ez alkalomból felhívja a törvényhatóságok figyelmét arra, hogy miután a folytonos távirat szolgálat tartása az ármentesítő társulatok közvetlen megkeresése alapján is elrendeltetik, e részben tehát hatósági közvetítésre szükség nincs s mert másfelől a rendkívüli táviratszolgálat költségei az által viselendők, a kinek megkeresésére, illetve érdekében az elrendeltetett: a törvényhatóságoknak, illetve közegeinek nem lehet feladata az ármentesítő társulatok védekezési munkálatai érdekében szükséges rendkívüli távirat szolgálat elrendelését saját kezdeményesésükből kérni, s ha ezt más szempontokból mégis megtennék, a felmerülő költségek megtérítéséről a törvényhatóságoknak kell gondoskodniuk. A mi pedig a katonai segédleteket (katonai munkáscsapatok, hadmérnöki vagy utászcsapatok, robbanó szerek, pontonokat stb.) illeti, melyek a törvényhatóságok megkeresésére fognak kirendeltetni és a kiren-

kiütött a forradalom. Metternich megbukott. A nép barrikádokat emel s fegyverkezik. A habozásnak e birre mint egy varázsütésre vége. „Ime a forradalom forogtetege már itt zug a közeli szomszédságban. Es mi tétovászunk?! Nem! cselekedni fogunk.“ Így szólt a nemzet dalnoka a Pilvax kávéház egy asztaltetejéről s Putófi Sándor után felkiáltanak: „Igaz, ugy cselekedni fogunk.“ Az ifjuság éjtélig együtt maradt, de végleges megállapodásra nem tudván jutni, Vajda János kibontakozik a tömegből, az ajtóhoz rohan s azt becsukja, szólván: Uraim, innen addig önk ki nem mennek, mig nem határoznak.“ S határoztak, határoztak a történelem szelleme sugallatára, új formába öntötték a viszonyok változásával kiegészítést követelt 12 pontot, Vachott Imre indítványa értelmében, hogy a státus foglyokról is tessék említeni, s mire március 15-dikének hajnalra felhasadt, az első pitymallatra már ott termett az ifjuság a Pilvaxban, s mintha az időjárás előre jelezni akarta volna a vészfellegeket, melyek későbbben a márciusi tavaszodásra sötétek lettek, havas eső szitált, a szabadságért való rettegéssel versenyezett a nyirkos hidegben való didergés. Nagyon szellemen mondia Jókai, hogy a magyar fegyver helyett esernyővel csinálta meg a forradalmat, csak hogy ez esernyők, mint az önkény által későbbben inacenirozott „Ördög pilula“ című szindarabban fegyverrekké változtak, melyek a 12 pontot, újabbkori állami létünk alapjait, győzelemre segítették, az 1848 iki törvényekben hazai történelmünk új korszakát nyitották meg. Főlemlitem-e a diadalmenetet, melyben a feltűzött szabadságvágytól égő nemzet színe-java a Múzeumhoz vonult, hogy az ujkor eme Isten könyvitkozatását emberi ajkáról hallja, főlemlitem-e a saját első szabad termékének a Landerer és Hekenast-féle nyomdájából való kikerülését, annak mintegy újabb riadalmas üdvözlését. Minek? hiszen a prizmában felfogott sugártörések ugy sem nyujt teljes képet a napról, valamint a rapsodikus előadás szakadottsága távolról sem közelítheti meg az események földrengető mennydörgését.

delésből felmerülő költségek az érdekeltég által viselendők, e tekintetben szintén nem lesz szem elől téveszthető, hogy az ármentesítő társulatok feladatát képező védekezési munkálatokhoz katonai munkáscsapatoknak kirendelését a törvényhatóságok csakis az illető társulatok részéről e tekintetben nyilvánított kívánság, illetve megkeresés alapján kérhetik.

Természetesen teljesen a hatóságok intézkedése körébe esik a katonai erő kirendelését oly esetekbe kérni, midőn az nem valamely társulat feladatát képező védekezésnél válik szükségessé, vagy mikor azt, bár társulati ár térre betört árvíz által fenyegetett városok vagy községek védelmére ugyszintén élet és vagyonmentésre kell igénybe venni.

Hasonlóképen a hatóságoknak kell gondoskodniok a katonai erő kirendeléséről akkor is, ha az karhatalom gyakorlására veendő igénybe.

— **Magzatelhajtás.** Kühner Anna pancsovai bejáró asszony Csóhl Juliánna cselédleány bűnös szerelme gyümölcsét elhajtotta. A tudatlan bűnösleány jelenleg halálos kínok között fekszik a kórházban; a két élet hóhérat pedig az ügyészség börtönébe kisérték.

— **A kinek nem kell passzus.** Butto Róza, Vingert Anna és Scheidnász Borbála virágzó hajadonok, szőkék és barnák, már mint az életben rendszeren elő szokott fordulni. Egyik kackiásabb, másik kevésbé kackiás, a harmadik pedig ájtatos, akár egy böjti prédikáció. Nemesak épen erről nevezetes e három viruló hajadon. Hanem arról is, hogy a Szerbiába való átkelést a cselédkönyv alapján gyakorolják, mint némelyek próbálták már számuk, régi certifikátok, meg más papirlapok segítségével. No hát, a három női Odyssea még a mult évben szerencsésen átevezett a Duna jobb partjára s ott boldogan éltek, mig a honvágy hazatérésre nem nógatta őket. Itthon azonban a viszontlátás örömeit a pancsovai rendőrség egy kissé megzavarta, mert a cselédkönyvet nem ismerte egyenlő rangnak az átkelési engedélyvel s ezért mindenik világlátott hajadont 12 órai elzárásra, vagy 1 frt pénabírságra ítélte. A három lány, nagyvilági gavallér hölgyek módjára, kivette illatos tárcáját s miután a büntetés díját lefizette, sietett a boldog otthon felé, Zichyfalvára.

X. Megrendítő szerencsétlenség történt e napokban Tordán. Vauvert ur, az ottani cellulosegyár igazgatója — vadászatról hazatérve — a mögötte menő vadásztársa fegyverének véletlen elsülése folytán megsebesített és rövid néhány órával ezután belső elvérzés következtében elhalt, egy fiatal övegyet és két kis gyermeket hagyván hátra. Vauvert csak 29 éves volt még és gyorsan emelkedő pályáján a legszebb reményekre jogosított. Ebben a megható szerencsétlenségben csupán az a körülmény volt képes a családnak némi vigaszt nyújtani, hogy Vauvert biztosítva volt a „Nemzeti“ (lásd köszönetnyilvánítást), a mely társaság a 30.000 koronát tevő biztosítási összeget haladéknélkül kifizette. Annál a körülménynél fogva, hogy baleset érhet bárkit, legyen az bármilyen foglalkozású, hiriapirói kötelességet véltünk teljesíteni kövösségünkkel szemben, a midő felhívjuk a figyelmet a balesetbiztosítás kétségtelenül üdvös intézményére, illetve a legmegbízhatóbbnak és kívánásnak ösmert „Nemzeti“ balesetbiztosító-részvénytársaságra.

Táviratok.

Országgyűlés.

(A képviselőház ülése március 16.)

Budapest, március 16. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén báró Daniel Ernő kereskedelemügyi miniszter előterjesztésére elfogadta a Budapest—promontori vicinális vasutról szóló javaslatot, és megszavazta a 48. alkotások megünnepléséről szóló javaslatot harmadszori olvasásban.

Ezek után kezdetét vette az apropriacionális vita.

Hegedűs Sándor előadó ismertetésén a javaslatot, elfogadásra ajánlja. Gróf Zichy János a néppárt nevében a javas-

lat ellen szólal fel a közben majdnem megürült padosorok előtt. Beszél a választásokról, Rohonczy leleplezéseiről, a szocializmusról és egyebekről.

Végül Mocsy Antal szólal fel szintén a javaslat ellen.

Verekedés a zászlóért.

Budapest, március 16. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A szabadságszobornál tartott ünnepély alkalmával a szocialisták el akarták venni az egyetemi ifjuság zászlóját, a miből verekedés támadt s e közben többen megsebesültek.

Megbüntetett szocialisták.

Budapest, március 16. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A fővárosi rendőrség a tegnap tüntető szocialisták közül hatot 25—100 frtig terjedő bírsággal büntetett meg.

A tőzsdéről.

Budapest, márc. 16. (A nagybecskereki Lloyd társulat távirata.) Buzában a kínálat és vételkedv egyaránt kielégítő, forgalom 20.000 mm., az árak csöndesek és tartósak. Kötetett:

Rozs tavaszra	9:07— 9:08
Buza márcz.-április	12:05—12:06
Tengeri május-junius	5:36— 5:38
Zab	6:50— 6:52

Irodalom.

— „Pillangó“ A „Pillangó“ társadalmi és művészeti élelapp száma az állandó alakokon kívül 29 szebbnél szebb rajzzal megjelent, és lehetőleg még gyönyörűbb kivitelben, mint az eddigi számok. Mint már irtuk, hasonló lap Magyarul még nem jelent meg és a közönség pártolását minden tekintetben kiérdemli. Ezen lapot pártfogolni kötelesség. A „Pillangó“ szerkesztősége és kiadóhivatala Budapesten, Teréz körút 35. sz. alatt van. Előfizetési ára negyedévre egy forint.

Nyiltér.*

Köszönetnyilvánítás.

Bécs, 1898. február 22.

A „Nemzeti“ Balesetbiztosító-Részvénytársaságnak Budapesten.

Tordai cellulosegyárunk igazgatója Vauvert Nils Duchesne ur f. évi február hó 5-én vadászatról visszatérve egy véletlenül elsült serétlövés által megöletett.

A „Nemzeti“ balesetbiztosító-részvénytársaság Budapesten a tényálladék felvétele után asonnal bekérte a szükségeselt okmányokat és ezek vételével haladéknélkül kifizette készpénzben a teljes biztosított összeget, azaz 30.000 koronát, miert is készségesen ragadjuk meg az alkalmat a „Nemzeti“ nek gyors és előzékeny eljárásáért teljes elismerésünket kifejezni.

Kiváló tisztelettel

Tordai cellulosegyár
Schoeller és Társa

p. p. Neufeld Károly.

A „Nemzeti“ balesetbiztosító-részvénytársaság Budapesten (Erzsébet körút 13. sz.) biztosítást nyujt mindennemű baleset anyagi következményei ellen. Ugymint egyes egyéneket (polgár és katonai) gyári és iparvállalati alkalmazottakat (munkások és tisztviselők), valamint bárkit, hivatalos teljesítése közben vagy azon kívül, utazás alatt, vadászatban vagy bármely más alkalommal érhető baleset ellen, a legszabadelvűbb biztosítási feltételek és a legjutányosabb díjtételek mellett.

Közelebbi felvilágosítást a legkészségesebben nyujt: a „Nemzeti“, az „Első magyar általános biztosító“, a „Magyar-francia“, és a „Bécsi biztosító“ minden fő- és alügynöksége az ország bármely helységében.

☛ **Megbízható és ügyes üzletszerzők felvétetnek.**

* Az e rovat alatt közöltékért nem vállal felelősséget a szerk.

A nagybecskereki izr. hitközség előjárósága.

57. szám. 1898.

276-2.1

Hirdetmény.

A nagyméltóságú magy. kir. kereskedelmiügyi miniszterium 1887. évi február hó 1-én 4720. szám alatt kelt kegyes rendelete szerint a husvét kenyer (macesz) készítésének és forgalomba hozatalának joga a hitközség által kezeltetik, mely egyúttal fel van jogosítva, kész husvét kenyernek a területére való behozatalát is tilalmazni és e körül a hatóság támogatását is igénybe venni.

A midőn ezen m. miniszteri rendeletet köztudomásra hozzuk, tudatjuk egyszerűsmind a n. é. közönséggel, hogy itt helyben csakis **Kanizsa Márton** helybeli sütő lett az alulírott előjáróság által feljogosítva az ez évre szükséges husvét kenyeret elkészíteni és áruba bocsájtani; máshonnan — még saját használatra is — becsempészett készítmény el fog koboztatni.

Nagybecskerek, 1898. március hó 10-én.

Az izr. hitközség előjárósága:

Löffler Jónas, titkár.
Dr. Mangold, elnök.

Központi főszolgabírói hivataltól.

3496. szám. 1898.

267-2.2

Pályázati hirdetmény.

Torontárvármegye központi járásába kebelezett Klekk községében megüresedett községi szülésznői állásra pályázatot hirdetek. A javadalmazás évi 30 frt és minden születési eset után 2 frt.

Felhívom a jelzett állásra pályázni öhajjokat, hogy szabályszerűen felszerelt kérvényeiket 1898. évi márczius hó 29 ig hivatalomhoz betérjesszék.

N.-Becskereken, 1898. márczius 6.

Dániel,
főszolgabíró.

15146. tikv. szám. 1897.

264-1.1

Arverési hirdetmény és árverési feltételek.

A nagybecskereki kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Végh Lajos nagybecskereki lakos végrehajthatónak Jurisits Nitya mint kiskoru Jurisits Voja gyámja nagybecskereki lakos végrehajtást szenvedő elleni 29 frt 92 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést elrendelte.

Ennek folytán a nagybecskereki kir. törvényszék területében levő N.-Becskerek község 2921. sz. tjkvben 2570. hrz. a. felvett 1558. ö. i. számú ház 600 □-öl beltelekkel 358 frt kikiáltási árban 1898. évi márczius hó 30-ik napjának d. e. 10 órájkor ezen. kir. törvényszék telekkönyvi helyiségében megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni, özvegy Jurisits Angya javára bekebelezett özvegyi haszonélvezeti jog fentartásával azzal, hogy a mennyiben az ingatlan oly áron adatnék el, mely az e szorgalmat megelőző 150 frtot tevő jelzálogos tételek fedezésére elégségesnek nem mutatkoznék, az árverés hatálytalanná válik, s az ingatlan a szolgalmi jog fentartása nélkül azonnal újabban elárvereztetik.

1. Ha a megállapított kikiáltási áron felül ígértet senki sem tenne, az árverésre kitiűzött birtok szükség esetén a kikiáltási áron alul is el lesz adandó.

2. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan kikiáltási árának 10%-át, vagyis 35. 80 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett ártóllyammal számított

s az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában jelölt óvadékképes értekpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átsszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen kir. trvszék tlkkönyvi irattárában s a helybeli városi tanácsnál megtekinthetők.

Kelt N.-Becskereken, a kir. törvszék mint tkvi hatóságnál, 1898. évi január hó 3 ik napján.

Dr. Selymessy,

kir. trvszéki bíró.

940. szám igt. 898

266-3.2

Árlejtési hirdetmény.

A község képviselőtestülete 21/897. kgy. sz. a. hozott és törvényhatóságilag is jóváhagyott határozatával a templom kifestését, nemkülönben az oltár és torony keresztnék aranyozását határozta el.

Eme munkálatok biztosítása céljából a zárt írásbeli ajánlati tárgyalás f. évi április hó 2-án d. u. 3 órakor M.-Szt.-Márton községházán fog megtartatni.

Fölhivatnak tehát az ezen szakmában dolgozó iparosok, miszerint a tejszítendő munka mennyiségéről és minőségéről a helyszínen szerezzenek meggyőződést és az ennek alapján szerkesztendő zárt írásbeli ajánlataikat a festésre vonatkozó mintákkal és a kikötendő munkadíj 10% ának mint bánatpénznek melléklésével f. évi április hó 1-éig az ételeki körjegyzőségnél okvetlenül nyujtsák be.

Tájékozásul megjegyeztetik, hogy a jelzett munkálatok kiviteli költsége 700 forintnál nagyobb összeget nem képviselhet.

Kelt M.-Szt.-Márton, 1898. márczius 11-én.

Az előjáróság.

196. B. v. k. szám. 1898.

Arverési hirdetmény.

Közhírré tétetik, miszerint a tek. budapesti IV. ker. kir. járásbíróságnak 1897. évi 9776. számú végzésével megkeresett tek. nagybecskereki kir. jbiróságnak 1897. évi 5623. sz. a. kelt végzése folytán Dietzl József budapesti cég részére Muzalay Lipót nbecskereki lakosnál 34 frt 01 kr. és jár. iránti kielégítési végrehajtás útján 1897. évi ápril 7-én lefoglalt 369 frt 50 kr-ra becsült butorok stbiből álló ingóknak alperes lakásán N.-Becskereken bírói árverésen készpénz fizetése mellett leendő eladása 1898. márczius 18-ik napjának d. e. 9 órájára tüzetett ki az 1898. évi 1250 sz. a. k. végzés alapján.

Egyúttal felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtható követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, de az, ha részökre a foglalás korábban eszközöltetett, a végrehajtási iratokból ki nem tűnik, ugy az esetben is, ha elsőbbségük bérleti vagy haszonbérleti viszonyon alapszik és ezen törvényes zálogjoguk a végrehajtási jegyzőkönyvben meg van ugyan említve, azonban a követelés összege ugyanott kintintette nincs — miszerint az 1881. évi LX. t. c. 111. § ához képest elsőbbségüket az árverés megkezdéseig alólirhoz egy példányban írásban adják be, avagy szóval jelentsék be annál is inkább, minthogy későbbben bejelentett elsőbbségek végrehajtható kielégítését nem gátolván, igénylők a vételár fölöslegére fognak utasíttatni.

Kelt N.-Becskereken, 1898. évi február 21-én.

K i s s,
bir. bir. végrehajtó.

278-1.1

2355. urb. szám. 1898.

271-3.8

Hirdetmény.

A nbecskereki kir. törvényszék mint urbéri bíróság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstárnak Török-Becse község érdekelteji ellen folytatott kisajátítási ügyében a Dangyerszki Lázár és Joanovits Dangyerszky Emilia tulajdonát képező:

a) a török-becsei 1003. sz. tjkvben, 1083, 1084 hr., 1774/17, 1774/18, 1774/16, 1774/15, 1774/14, 1774/13, 1774/12, 1774/31, 1774/11, 1774/32, 1774/9, 1774/8, 1774/7, 1774/6, 1774/5, 1766, 1763 és 1761, 1756, 1757, 1759, 1754, 1755, 1748, 1749, 1747, 1743/1, 1742 kat. r. sz. a. felvett, nem különben;

b) az u. o. tjkvben 1085—1587/a hr., 1760, 1762, 1758, 1751, 1752, 1753 és 1741/1 kat. r. sz. a. foglalt az összeírás 56—61, 63—69, és 71, 92 sor sz. a. felsorolt ingatlanok kártalanítási ára tekintetében az egyesesség létre nem jövén; a kártalanítási eljárást megindította, ennek megkezdésére határnapul 1898 évi márczius hó 28. és a következő napjának d. e. 9 óráját Török-Becse községházához kitiűzte.

A tárgyalás vezetésével Kiss Sándor kir. tszéki bíró megbizta.

A távollevők és ismeretlen tartózkodásu érdekeltek részére ügygondnokul Manojlovits Miklós nbecskereki ügyvédet rendelte ki. Egyben felhívja az érdekelteket, hogy a tárgyaláson megjelenjenek, mert elmaradásuk a határozat hozatalát nem fogja akadályozni és a külön értesítésnek elmaradása vagy a tárgyalásról elmaradás miatt igazolásnak helye nem leend.

Nagy-Becskereken, a kir. tszék mint urbéri bíróság 1898. évi február hó 26. napján.

Zsiros Lajos
elnök.

A BENSON-féle tapasz

következő betegségeknek és bántalmaknál használható állandó sikerrel: csipő fájás, idegfájdalom, helybeli csuz, hátszagatás, hátyöngeség, hátgerinc bántalmak, hörghurut, asthma, megrándulások, idegbántalmak, az ízületek bénasága stb. A hatás bámuatos, kövvetlen és tartós. 13/c-9.6

1 darab ára 60 kr., a pénz előleges beküldése mellett bérmentve 75 kr.

Főraktár:

Gyógyszertár a „N á d o r”-hoz

BUDAPEST, VI, Váci-körut 17.

Hirdetések

felvétetnek

e lap kiadóhivatalában.